

Vize

Branami očí dokořán
svítá nejdelší roku den
počtyřicáté mu dopřán
z mysle než kámen odvalen

v extázi třestí oslněn
Už smícháváno světlo s tmou
až vráz život v popel spleněn
rukami všech i rukou mou

Puká uzamčený Blaník
tryská bělouš hnědák vraník
rytíři v sedlech kostliví

v žhavém prachu svého sémě
po nebi hřmí kolem Země
sami ó sobě strašliví